

úřady správními; nevztahuje se však na soukromoprávní nároky na náhradu škody, jichž uplatňování závisí na svobodné vůli poškozeného a tvoří tudíž záležitost neodvislou od provedení ustanovení zákona o žel. koncesích (rozhodnutí říšského soudu ze dne 20. října 1898, čís 342). Poněvadž jest nesporno, že žalovaný o vyvlastnění žalobcových pozemků dosud nezakročil, patří tato žaloba na řádný soud.

Čís. 1476.

By byla vyloučena domněnka otcovství dle § 163 obč. zák., jest třeba důkazu nezvratného. Nestací důkaz o azoospermatismu, uplynula-li od soulože již drahá doba.

(Rozh. ze dne 7. února 1922, Rv II 338/21.)

Žalobě o uznání otcovství bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Ne j v y š š í s o u d u v e d l

v d ů v o d e c h :

Uplatňované dovolací důvody neúplnosti řízení a nesprávného právního posouzení rozepře dle § 503 čís. 2 a 4 c. ř. s. nejsou oprávněnými. Podle nálezu a posudku znalce profesora Dra H-e a Dra W-a, kteří oplodňující soulože žalovaného s nemanželskou matkou nevyloučili, a výpovědi nemanželské matky jako svědkyně zjistil prvý soud, že se žalovanému v prvé polovici července 1919 soulož s ní podařila, a soud odvolací převzal toto zjištění skutkové prvního soudu, totiž že soulož mezi nimi byla vykonána. Když nižším soudům tyto důkazy stačily k jich přesvědčení, nebylo třeba, by další důkazy prováděly (§ 275 c. ř. s.), soud odvolací pak není povolán, aby jich hodnocení důkazů přezkoumával, naopak je na jejich zjištění skutkové spisům odpovídající vázán (§§ 272, 498, 503, 509 c. ř. s.). Provedení důkazu znaleckého profesorem Drem H. žalovaný ničeho nevytýkal (§ 196 c. ř. s.), nález a posudek jest úplně jasný a určitý a stačí k úplnému vysvětlení a důkladnému posouzení této rozepře (§ 503 čís. 2 c. ř. s.). Vždyť dle něho netrpí žalovaný žádnou organickou chorobou nervovou, která by možnost soulože vylučovala, ani takovými známkami neurastenie, které by duvodně k neschopnosti soulože a priori poukazovaly, není vyloučena možnost oplodnění ženy, i když relativní dočasná nebo částečná neschopnost tu byla. Připouští sice možnost psychické impotence, k jejímuž zodpovědění by bylo třeba dalších důkazů. Důkazy ty, pokud toho bylo třeba, soudem byly provedeny a výkon soulože zjištěn. Tím námitka nemožnosti soulože padá. Pokud pak se týče námitky neschopnosti oplodnění, znalec jí pro tento případ ani nepřipustil ani nevyloučil, nýbrž prostě poukázal k tomu, že by se mohlo jednati o t. zv. azoospermatismus, ve které příčině jest se obrátiti na soudní lékaře z pozolání. Není proto již předmětu důkazu, o němž by tento znalec měl býti slyšen. Protidůkaz vedený proti zákonné domněnce otcovství dle § 163 obč. zák. musí, má-li míti úspěch, býti zcela určitý, jasný a nezvratný a tak, aby jeho výsledek nezanechal té nejmenší pochybnosti o tom, že dítě žalovaným vůbec zplozeno býti nemohlo. Takový výsledek by nikdy nemohl míti důkaz provedený teprve nyní o azoospermatismu žalova-

ného, poněvadž kdyby se i pro nynější dobu podařil, nemohl by býti nijak určitý a nezvratný pro dobu soulože v červenci 1919, tím spíše, když žalovaný tuto svou neschopnost oplození vyvozuje pouze ze své nemoci nervové, již odborný znalec profesor Dr. H. pro pohlavní styk žalovaného valného významu vůbec nepřičítá.

Čís. 1477.

Tichému společníku nepřisluší ze zákona vůči komplementáři nárok, by mu složil účet z obchodování.

(Rozh. ze dne 7. února 1922, Rv II 359/21.)

Žaloba, již domáhal se tichý společník na komplementáři, by mu složil účet z obchodování, byla s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c zamítnuta, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolání směřuje proti té části odvolacího rozsudku, kterouž byl potvrzen výrok prvního soudu, zamítající žalobní nárok na složení úplného účtu a uplatňuje dovolací důvod § 503 čís. 4 c. ř. s. Než výtka, že odvolací soud v tom směru nesprávně posoudil věc po stránce právní, není oprávněna. Kontrolní práva tichého společníka vůči komplementáři jsou v čl. 253 obch. zák. uvedena p ř e s n ě a v ý l u č n ě. Jeť tichý společník dle tohoto článku zákona pouze oprávněn, žádati na komplementáři, by tento s ním sdělil přepis roční bilance, a může pak, nahlížeje do obchodních knih a papírů zkoumati, zda bilance jest správná. Brání-li mu komplementář u výkonu těchto práv, může tichý společník u obchodního soudu navrhnouti, by bylo komplementáři uloženo, by s ním sdělil bilanci, předložil obchodní knihy a papíry a podal jinaké vysvětlivky. Nárok, aby mu komplementář složil úplný účet o obchodování, tichému společníku dle dotčeného článku obchodního zákoníka nepřisluší. V té příčině platí tytéž zásady, jako dle čl. 160 obch. zák. při komanditní společnosti. Ustanovení občanského zákoníka, zejména § 1198, nelze se dovolávat, neboť dle čl. 1 obch. zák. přicházejí předpisy obecného práva občanského v obchodních záležitostech v úvahu jen podpůrně; ježto pak právní poměr stran v naznačeném směru jest upraven obchodním zákoníkem, nelze užití ustanovení zákoníka občanského. Z e z á k o n a nemůže tedy dovolatel odvoditi žalobní nárok na složení úplného účtu o obchodování žalovaného, o který nyní jediné jde. S m l o u v o u lze ovšem rozšířiti práva tichého společníka, a mohla by také býti stanovena povinnost komplementáře ke skládání účtu. Ale notářský spis ze dne 19. ledna 1911 neobsahuje v tom směru výslovného ujednání. V článku VIII. opakuje se v podstatě jen doslov čl. 253 obch. zák., a vyúčtování podílu na zisku, o němž jedná článek VII., děje se rovněž na základě bilance. Že došlo později mezi stranami výslovně nebo mlčky k dohodě o složení úplného účtu, po případě, že žalovaný uzná příslušnou povinnost, nebylo v první stolicí tvrzeno, a ani v žalobě, ani při ústním jednání nepřednesl žalobce v tom směru žádných skutečností, aniž nabídl o tom důkazů. To, co v té příčině uvedl v odvo-